

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

5. Vtrùm sufficiat unum vel duo peccata audire & sic a[b]solvere peste infectos.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

ARTICULUS V.

*Vtrum sufficiat unum vel duo peccata au-
dire, & sic absolvere peste infectum.*

Certum est quod aliquando possit confes-
sio validè fieri sine integritate materiali,
id est, ita ut non omnia peccata quorum pœ-
nitens conscius est in confessione exprimat.
Omissis autem aliis casibus qui passim refe-
runtur à Theologis præsertim à Sylvio in sup-
plemento q. 9. a. 2. quaest. 4. ille qui ad pro-
positam difficultatem facit, est quando infir-
mus laborat morbo contagioso, & Confessa-
rius non potest ipsum (etiam eminus) absque
evidenti mortis periculo audire si diutius ibi-
dem audiendo debeat immorari. Quod tunc
sufficiet unum aut alterum peccatum audire,
& monitum pœnitentem ut de omnibus do-
leat ipsum absolvere, tenent, ibi Sylvius citans
pro se Suarez disp. 23. sect. 1. n. 1. Valquez
q. 91. a. 2. dub. 2. Bonacina disp. 5. de Sacra-
Pœnit. q. 5. sect. 2. p. 2. §. 4. num. 13. Co-
ninc disp. 7. de pœnit. dub. 9. n. 75, & alios.
Ratio autem est cui innituntur: Quia pœni-
tens excusatur ab integritate materiali con-
fessionis, quando ex illa cum fundamento sibi
timet notabile damnum corporis, honoris aut
bonorum temporalium secuturum, licet in-
justè,

justè, ex malitiâ Confessarij, uti passim tene-
tur, ergo similiter excusabitur Confessarius
ab audiendâ integrâ confessione, ex quâ sibi
timet secuturam pestem & mortem à pœni-
tente peste infecto. Nihilominus tamen censeo
non facile illam portam aperiendam, tam par-
va enim mora quæ ad integrè confitendum
requiritur, non adeo augebit periculum in-
fectionis ut propterea pœnitens ab integritate
etiam materiali confessionis excusetur, aut
potius excusetur Confessarius ne integram
confessionem quoad omnia peccata audiat.
Tum etiam quia inde nata est sequi notabilis
in infirmo perturbatio, qui sæpè in illo discrimi-
ne maximè peccatorum suorum gravita-
tem sentit, cui difficulter persuaderi poterit,
imperfectam illam confessionem sufficere,
& sic totus anxius facile ad desperationem sa-
lutis suæ propendebit. Animetur igitur Con-
fessarius, & in Domino confidat, qui potens
est ipsum pro opere tam bono à contagione
conservare.

Sed quid si infirmus velit confessionem
generalem totius vitæ suæ facere, eo quod cum
fundamento timeat numquam se rectè fuisse
confessum; tunc enim sæpè timore divini ju-
dicii oculos mentis aperit, quos erubescencia
mundana clauserat. Utrùm ad sic audiendam
confessionem generalem sit obligatio?

Persistendo in sententia aliorum quos sta-
tim citavi, respondendum est negativè, cui
addi

addi potest, quod verè dolens de omnibus peccatis dum directè absolvitur ab illis peccatis quæ exprimit, indirectè absolvatur etiam ab omnibus quæ fortè numquam bene confessus fuit, aut de quibus numquam sufficienter doluit. Et cum aliter jam facere non permittatur, ipse sufficienter satisfecit; maximè si sit valde scrupulosus. Non tamen ideo excusaverim semper Parochum aut Missionarium, maximè si inde timeatur gravis aliqua taliter pœnitentis perturbatio, fortè, quæ ipsum ad novum peccatum mortale disponet.

ARTICULUS VI.

Utrum sit obligatio sæpius ejusdem pœnitentis confessionem audire.

HÆc quæstio moveri potest de duplici genere pœnitentium, quorum aliqui ex scrupulis anguntur, ita ut sæpius etiam per diem, aut etiam singulis horis velint confiteri, nec unquam finis est. Alii ex impatientia dolorum infirmitatis, seu vi morbi pestilentialis, sæpè jurant & blasphemant, & similia peccata committunt, utrum toties quoties sic peccant, accedere debeat Missionarius seu Parochus, & ipsorum confessionem audire.

Quoad primum facilis est responsio, si per-